

๒๕๓๙
๑๑๑
๑๑

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประกิต สวัสดิวิชัย

15 ต.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

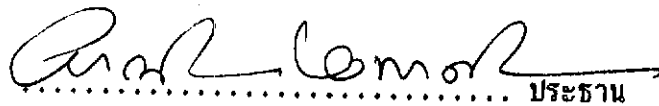
กุมภาพันธ์ 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B-15491

คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

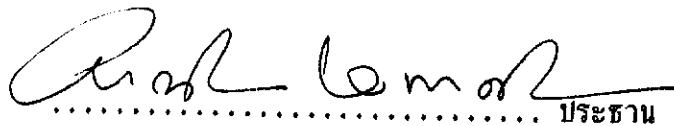
คณะกรรมการควบคุม

 ประธาน

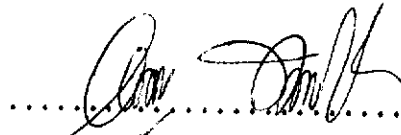
(ผศ.พาดิต บิลมาศ)

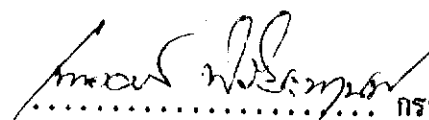
 กรรมการ
(อ.อาจหาญ ทองงามทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

(ผศ.พาดิต บิลมาศ)

 กรรมการ
(อ.อาจหาญ ทองงามทรัพย์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ. เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 14 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ และอาจารย์อาจหาญ ทรงงามทรัพย์ ประธาน และกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์สุพจน์ ไชยบงค์ อาจารย์ทองสุข สัมพันธ์ดี อาจารย์ประพันธ์ เปรมศรี อาจารย์ชาญวิทย์ พลชีวิน และอาจารย์สุพจน์ มณีธีรกุล ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขแบบประเมินให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์หมวดพลาณามัย อาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนบางแพปฐมวิทยา ที่ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจ สนับสนุน และส่งเสริมในด้านการศึกษาก่อผู้วิจัยตลอดมา จนสำเร็จลงได้ด้วยดี

ประกิต สวัสดิวิชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	6
การวิจัยในต่างประเทศ.....	14
การวิจัยในประเทศไทย.....	24
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	28
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	29
แหล่งข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	29
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	30
วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
	บทย่อ.....	39
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	39
	กลุ่มตัวอย่าง.....	39
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	39
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
	สรุปผลการค้นคว้า.....	40
	อภิปรายผล.....	41
	ข้อเสนอแนะ.....	43
	บรรณานุกรม.....	44
	ภาคผนวก.....	50
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	74

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินจากการทดลองใช้แบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินนักเรียน 20 คน (N = 20 คน)	34
2	แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 คนที่ 4 กับคนที่ 5 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) ประเมินนักเรียน 40 คน (N = 40 คน).....	35
3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมินโดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินนักเรียน 40 คน (N = 40 คน).....	36
4	แสดงค่าความสัมพันธ์ภายใน จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล แต่ละรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) ประเมินนักเรียน 40 คน (N = 40 คน).....	37
5	แสดงความเที่ยงตรงของแบบประเมินได้จากคลุยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 5 คน (Subject - matter Specialist)	66
6	แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียน จำนวน 20 คน (N = 20).....	68
7	แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียน จำนวน 40 คน (N = 40).....	70

8	แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของผู้ประเมิน 5 คน (N = 40).....	73
---	---	----

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ขบวนการเรียนการสอนโดยทั่ว ๆ ไปนั้นมีส่วนประกอบสามประการ คือ
ประการที่ 1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา (Education Objective)
ประการที่ 2 ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience)
ประการที่ 3 การวัดและการประเมินผล (Measurement and Evaluation Procedures)

วัตถุประสงค์เป็นเป้าหมายที่จะกำหนดทิศทางที่ต้องการว่าจะต้องดำเนินการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับนั้นจะบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ก็ต้องอาศัยขบวนการประเมินผลแล้วสรุป ดังนั้นจะเห็นว่าวัตถุประสงค์เป็นตัวชี้ให้ทราบว่าต้องการประสบการณ์อะไร และชี้ให้ทราบว่าประเมินผลตัดสิน และส่งผลกลับไปยังวัตถุประสงค์ว่าเป็นไปยังวัตถุประสงค์ว่าตามนั้นหรือไม่ การประเมินผลจะบอกให้ทราบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับนั้นสอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่และจะกำหนดอย่างไรจึงจะปฏิบัติได้ จะเห็นว่าส่วนประกอบทั้งสามประการนี้เป็นขบวนการที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและเป็นปฏิสัมพันธ์กันคือ ส่งผลไปสู่อันและกัน (บุญเชิด วิทยุอนันตพงศ์, 2519 : 1)

→ ในขบวนการเรียนการสอนนั้น การวัดและการประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้สอนที่ดีจะต้องแสวงหาแนวทางเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ โดยให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นั่นคือ ครูผู้สอนจะต้องรู้ถึงความสามารถของผู้เรียน ความสนใจข้อบกพร่อง และจุดเด่นในการเรียนรู้ของผู้เรียน และจะต้องมองหาแนวทางในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากที่สุด ผลจากการวัดและประเมินผลจะช่วยทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ✕

วิชาพลศึกษาก็เป็นวิชาหนึ่ง ที่จัดให้มีในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนการสอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้การวัด และการประเมิน

ผลเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษานั้นมีหลายวิธีด้วยกัน

การสังเกตเป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างกว้างขวางมาใช้ในการประเมินผล การสังเกตทางพลศึกษาหมายถึงการกระทำโดยการเฝ้าดูพฤติกรรม การกระทำหรือสถานการณ์ของนักเรียนสำหรับจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจงจะทำได้เมื่อผู้สังเกตได้รับการฝึกหัดแล้ว ครูจะต้องไม่ฝึกเพียงการสังเกต แต่ต้องฝึกการรายงานผลและการแปลความหมายอย่างถูกต้อง เพราะปัญหาที่สำคัญของการสังเกต คือ มีความเป็นปรนัยน้อย และถ้าขาดความเป็นปรนัยแล้วข้อมูลจะใช้อย่างไรได้เลย จะแก้ได้เมื่อผู้สังเกตรู้จักการสังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาตามจุดมุ่งหมายและมีการประเมินค่า (Rating) ที่เที่ยงตรง นอกจากนั้นควรมีรายการของการสังเกตอยู่ในมือ โดยใช้แบบการเช็คทอย (Check List) หรือมาตราประเมินค่าหรือแผนภูมิช่วยในการสังเกต การสังเกตเป็นวิธีที่แพร่หลาย ในการสังเกตการเล่นกีฬา เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล (ผาณิต บิลมาศ, 2530 : 17 - 18)

กีฬาฟุตบอลเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่ง ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของบุคคลได้เป็นอย่างดี การเล่นฟุตบอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการออกกำลังกายที่จะทำให้ร่างกายมีพลังงานมีสมบูรณ์ มีวินัยในตนเอง มีการประสานงานกับบุคคลอื่นและมีการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีอีกด้วย (สุชาติ มุกต์, 2516 : 9) นอกจากนั้นกีฬาฟุตบอลยังเป็นที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายทั้งผู้เล่นและผู้ชมตั้งแต่ที่ สุนทร กายประจักษ์ (2532 : 1) กล่าวว่า "ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางมากชนิดหนึ่งมีการเล่น และการแข่งขันกันอย่างแพร่หลาย เทคนิค และแทคติคส์ในการเล่นก็ได้พัฒนารูปแบบอยู่เสมอมา ทั้งในศูนย์ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโดยตรงและตามสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ จึงทำให้กีฬาประเภทนี้เป็นที่นิยมกันมาตลอดตั้งแต่ระดับทั่ว ๆ ไป จนถึงการแข่งขันระดับนานาชาติ" ซึ่งตรงกับ บัญญา สังขวดี (2527 : 2) กล่าวว่า "ความสนใจและความนิยมชมชอบของประชาชนที่มีต่อกีฬาฟุตบอลเป็นไปอย่างแพร่หลายทั่วทุกมุมโลกโดยไม่จำกัดเพศวัย" ในสถาบันการศึกษากีฬาฟุตบอลได้รับการบรรจุอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา ดังหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 ในกลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพได้กำหนดให้วิชาฟุตบอลเป็นวิชาบังคับเลือกกิจกรรมประเภททีมและวิชาเลือกเสรี(กรมวิชาการ, 2532 : 65 - 75) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 ก็ได้กำหนดให้กีฬาฟุตบอลเป็นวิชาบังคับเลือก กิจกรรมประเภททีม และวิชา

เลือกเสรี (กรมวิชาการ, 2532 : 41-50) ด้วยเช่นกัน

การฝึกกีฬาฟุตบอล "ทักษะ" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งซึ่งนักกีฬาที่มีทักษะดีจะต้องมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น มีโครงสร้างของร่างกาย และการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายโดยเฉพาะการประสานงานระหว่างระบบประสาท และกล้ามเนื้อ ทักษะบางอย่างในการฝึกฟุตบอล เช่น การเตะ การเลี้ยง การทุ่ม ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การกระโดด การขว้าง การวิ่ง การหมุนตัว นอกจากนี้ต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหวอีก เช่น ความเร็ว ความอดทน ความแข็งแรง และความอ่อนตัว เป็นต้น ดังนั้นบุคคลที่มีทักษะทางกีฬาย่อมแสดงถึงการมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอีกด้วย ซึ่งลักษณะของผู้ที่มีทักษะในการเล่นกีฬานั้นสามารถสังเกตได้จากการเล่นที่มีความแม่นยำ (Accuracy) มีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ประสานงานกัน (Co-ordination) กลมกลืนสวยงาม มีความรวดเร็ว (Speed) และมีการคาดคะเนสภาพการข้างหน้าหรือทิศทาง (Use of Cues) ที่ดี (พอง เกิดแก้ว, 2520 : 234) การจะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถได้ดีต้องมีทักษะหลาย ๆ อย่างรวมกัน ดังที่ ~~ประโยค~~⁽⁴⁾ สุทธิสง่า (2517 : 30) กล่าวว่า "ทักษะที่ควรฝึกสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอลคือ การเตะ การหยุด การเลี้ยง การโหม่ง การยิงประตู การทุ่ม และการเป็นผู้รักษาประตู"*

การทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลจึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ครูพลศึกษา และผู้ฝึกสอนใช้ในการวัดผล และประเมินผลนักเรียน และนักกีฬาเพื่อตัดสินเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอน การฝึกซ้อม และการคัดเลือกตัวนักกีฬาซึ่ง ~~ผาณิต~~² บิลมาศ (2526 : 2 - 3) ได้กล่าวว่า "ประโยชน์ในการทดสอบคือเพื่อการจัดตำแหน่ง การวินิจฉัยว่าเด็กเก่งหรือไม่เก่งในวิชาที่เรียน การเปรียบเทียบระหว่างเด็กแต่ละคนหรือแต่ละห้องเรียน การพยากรณ์ว่าเด็กควรจะเรียนอะไรจึงจะสำเร็จและเพื่อการประเมินค่าการเรียนการสอนของครู และนักเรียน" นอกจากนี้ประโยชน์ที่ได้รับจากการทดสอบทางพลศึกษา คือ การวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน การให้คะแนนหรือเกรด การแบ่งกลุ่ม การสร้างแรงจูงใจ การนำไปปฏิบัติ การวิเคราะห์ วินิจฉัยเกี่ยวกับวิธีสอน หลักสูตร การแข่งขัน การใช้เครื่องมือช่วยในการสอน และการตีความหมายของโครงการพลศึกษาสำหรับผู้บริหาร ซึ่งแบบทดสอบที่ดีควรมีคุณภาพดังนี้ ความเป็นปรนัย (Objectivity) ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเที่ยงตรง (Validity) ความยากง่าย (Difficulty) อำนาจจำแนก (Discrimination) และเกณฑ์ปกติ (Norm) ฉะนั้นการสร้าง และการเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากสำหรับ

ครูพลศึกษาและผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสร้าง และ เลือกแบบทดสอบมาใช้ได้อย่างถูกต้อง และ เหมาะสมที่สุด *

ทักษะกีฬาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบ่งชี้ความสามารถทางกีฬาแต่ละประเภทของบุคคลนั้น ๆ การผ่านประสบการณ์ทางการฝึกซ้อมกีฬาไม่ว่าจะเป็นรูปของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือการฝึกซ้อมกีฬา ย่อมจะต้องมีการพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาให้ดีขึ้นด้วย แต่ความสามารถทางทักษะกีฬาเหล่านี้จะมีมากน้อยเพียงไร ก็ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และการฝึกฝน ดังนั้น การทดสอบทักษะกีฬา จึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาได้ใช้เพื่อวัดระดับความสามารถทางทักษะกีฬา โดยนำมาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษา หรือเพื่อการฝึกซ้อม และการคัดเลือกนักกีฬาเข้าแข่งขันในโอกาสต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสมควรที่ผู้เกี่ยวข้องกับการพลศึกษา และการกีฬาจะได้รับทราบไว้ถึงแม้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬามาตรฐานประเภทต่าง ๆ ได้มีการสร้างขึ้นมานักพลศึกษาทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศอยู่หลายแบบแล้วในขณะนี้แต่เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้ตามสภาพบางประการ การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาจึงจำเป็น และเป็น เรื่องที่น่าจะได้มีการศึกษาไว้บ้างในขั้นหนึ่ง

การวัด และประเมินผลจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงรายละเอียดหลายประการด้วยกัน เช่น กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินให้ชัดเจนที่สุดเลือกเครื่องมือวัดให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัด และต้องพยายามใช้เทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธีด้วยกัน (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา เขตการศึกษา 5. 2536 : 68)

การประเมินค่าก็เป็นวิธีหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการประเมินผลวิชาพลศึกษา เนื่องจากกิจกรรมบางประเภทไม่สามารถวัดด้วยแบบทดสอบ เช่น ความสามารถในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ดังนั้นการวัดแบบประเมินค่าดูเหมาะสมมากกว่า เพราะแบบประเมินค่าทักษะต่าง ๆ นั้น ข้อสอบแต่ละข้อจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมซึ่งจะช่วยให้การประเมินผลมีความเป็นปรนัยมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว การสร้างแบบประเมินการเล่นฟุตบอลจึงเป็นสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนการสอนรายวิชาฟุตบอล ทั้งต่อผู้เรียน และครู

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. สามารถนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้
3. ทำให้ครูพลศึกษา และผู้ฝึกสอนฟุตบอลสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแบ่งกลุ่ม กำหนดสถานะ วัดความก้าวหน้า วินิจฉัย กระตุ้นนักเรียนและปรับปรุงการเรียนการสอน และการฝึกซ้อมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบางแพปฐมวิทยา จังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2538 จำนวน 40 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ
 - นักเรียน และคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนบางแพปฐมวิทยา จังหวัดราชบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา 2538
- ✓ 2. ความสามารถในการเล่นฟุตบอล หมายถึง การนำทักษะฟุตบอลไปใช้ในการเล่นฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ต่าง ๆ ของการเล่นฟุตบอลได้เป็นอย่างดี เช่น การผ่านลูกฟุตบอล การครอบครองลูกฟุตบอล การโหม่ง การสกัดกั้น การเลี้ยงลูกฟุตบอล และการยิงประตู เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนถือว่าเป็นหัวใจของการพลศึกษาในโรงเรียน เพราะว่า จะเป็นการวางรากฐานทางพลศึกษาที่สำคัญยิ่งในชีวิตของเด็กนักเรียน ซึ่งถ้าเด็กนักเรียนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียนแล้วเมื่อออกจากโรงเรียนก็จะนำความรู้ ทักษะและความสามารถในกีฬาที่ถนัดไปเล่นในเวลาว่างได้ ซึ่งวิธีการที่สามารถ แสดงให้เห็นว่าหลังจากได้รับการเรียนการสอนแล้ว ผลที่ได้รับไปนั้นเป็นอย่างไร ตรงตามจุด ประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ และผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนมากน้อยเพียงใดนั้นก็คือการทดสอบ การวัด และประเมินผลทางพลศึกษา

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2526 : 22 - 27) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการวัดผลของการ ศึกษา (Education Measurement) ไว้ว่าการวัดผลของการศึกษา คือ กระบวนการในการ กำหนด หาจำนวนประมาณอันดับ รายละเอียดของคุณลักษณะ หรือพฤติกรรม ความสามารถของ บุคคล โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลข หรือข้อ มูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่ใช้แทนจำนวน และลักษณะที่วัดได้นั้น นั้นแสดงว่าการวัดผลการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผน มีเครื่องมือ มีผลการวัดเป็นตัวเลข หรือ เป็นรายละเอียดที่นำไปใช้บรรยาย บอกจำนวนหรือระดับสิ่งที่ต้องการวัด และประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสิน ตีราคาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือ ราคาค่าของคุณลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือ รายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้วิจารณ์ตามประกอบการพิจารณา จากความหมาย ดังกล่าวจะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนโดยเริ่มต้นด้วยการวัดผล สิ่งนั้นแล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรมเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่ง นั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น ดังนั้น ในการประเมินผลต้องมียุทธวิธีประกอบ หลักสามประการคือ

1. ผลการวัด (Measurement) ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่า

มีประมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2. เกณฑ์การพิจารณา (Criterion) ในการที่จะตัดสินว่าสิ่งใดดี เสว ใช้ได้หรือ ใช้ไม่ได้นั้น จะต้องเป็นหลักหรือมีบรรทัดฐานที่ต้องการโดยการนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือมาตรฐานที่ต้องการ เกณฑ์การพิจารณาในการประเมินผลการศึกษานั้นก็คือ จุดมุ่งหมายการศึกษานั้นเอง

3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่าง ผลการปฏิบัติซึ่งได้จากการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูงต่ำกว่ากันขนาดไหน ทั้งนี้การตัดสินใจที่ดีต้องอาศัยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทุกแง่ทุกมุม และทำอย่างยุติธรรมโดยอาศัยสภาพและความเหมาะสมต่าง ๆ ประกอบหรือต้องมีคุณธรรมที่ดี

การวัดผลกับการประเมินผลยังมีลักษณะรายละเอียดที่แตกต่างกันคือ

การวัดผล

1. เป็นการกำหนดจำนวน ประมาณหรือรายละเอียด
2. กระทำอย่างละเอียดทีละด้าน ทีละอย่าง
3. ใช้เครื่องมือเป็นหลัก
4. ผลที่ได้เป็นข้อมูล รายละเอียด
5. อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

การประเมินผล

1. เป็นการกำหนดระดับคุณค่าหรือตัดสินลงสรุป
2. สรุปรวมเป็นข้อชี้ขาด
3. ใช้ผลการวัดเป็นหลัก
4. ผลที่ได้เป็นการตัดสินใจ
5. อาศัยการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ส่วนการ

สอบหรือการทดสอบ (Test) หมายถึง การกำหนดจำนวนปริมาณหรือคุณลักษณะของพฤติกรรม หรือความสามารถของบุคคลโดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือ หรือเป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้น ดังนั้น การสอบหรือการทดสอบดังกล่าวเป็นการวัดผลการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือ วัดความสามารถของบุคคลนั่นเอง ในการวัดผลการศึกษา การสอบจัดว่าเป็นวิธีการที่ใช้กันมาก เมื่อมีการเรียนการสอนก็ต้องมีการสอบทุกครั้ง การสอบซึ่งใช้ข้อทดสอบเป็นเครื่องมือวัดนั้น ผลการสอบที่ได้มักจะออกมาในรูปของคะแนน และถือว่าคะแนนที่ได้นั้นคือการสอบทุกครั้งถือว่า

เป็นช่วงเวลาที่คุณแสดงความสามารถสูงสุด (Maximum Abilities) ออกมาเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า หรือข้อสอบนั้น ดังนั้นในการสอบที่ดีจึงต้องพยายามดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องให้ความยุติธรรมแก่ผู้รับการทดสอบอย่างเสมอหน้าภายใต้สภาพการณ์อันเดียวกัน สรุปแล้วองค์ประกอบของการสอบจะต้องมี

1. บุคคลที่ถูกวัดคุณลักษณะความสามารถ
2. ข้อสอบซึ่งทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้า
3. การดำเนินการสอบ การจัดสภาพการสอบ ผู้คุมสอบ ซึ่งต้องเป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอหน้ากันทุกคน
4. ผลการสอบส่วนใหญ่จะเป็นคะแนนซึ่งได้จากการตรวจผลการตอบของเด็ก จำนวนคะแนนนี้จะแทนความสามารถสูงสุดของแต่ละบุคคลด้วย

วิธียา บุญชัย (2529 : 7 - 8) ได้ให้คำนิยามการวัดผล (Measurement) ว่าหมายถึงการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐานเพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาดซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้นเป็นผู้บอกให้ทราบ เช่น ต้องการทราบความกว้างของโต๊ะ เราก็เอาเทปหรือไม้เมตรมาวัดเราจะทราบความกว้างของโต๊ะทันที การวัดผลจึงเป็นวิธีตรวจหรือหาปริมาณ ขนาดหรือส่วนสัดของสิ่งที่ต้องการจะทราบ โดยอาศัยเครื่องมือวัดนั่นเอง การวัดจะออกมาเป็นตัวเลข เรียกว่าปริมาณ (Quantity) และจะให้ผลในทางคุณภาพ (Quality) ในการวัดผลนั้นจะต้องมีแบบทดสอบอยู่ด้วย เช่น ถ้าต้องการทราบว่านักเรียนคนหนึ่งมีความรู้ทางพลศึกษามากน้อยเพียงใดโดยอาศัยตัวเลขจากการทดสอบนั้นซึ่งแบบทดสอบ (Test) หมายถึงแบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมพันธ์หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทำข้อสอบผลก็จะออกมา หรือต้องการวัดกำลังขา ก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ามีกำลังขามากก็กระโดดได้ไกลหรือได้สูงมาก มิใช่ว่าเอาเทปมาวัดขาถ้าขาโตก็มีกำลังขาดี หรือต้องการทราบว่านักเรียนเล่นบาสเกตบอลได้ดีเพียงใด ก็ให้นักเรียนเล่นให้ดู ผู้วัดก็จะทราบได้

แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลการศึกษาทางพลศึกษานั้นแบ่งออกได้สองประเภทด้วยกัน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made Test) เป็นแบบทดสอบที่พบอยู่โดยทั่วไป และเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1.1 เหมาะสมกับหน่วยของการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหา และระดับความยากง่าย เอาไว้

1.2 ในการสร้างแบบทดสอบนั้น วิธีการ เครื่องมือและการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับ การกำหนดของครูเองโดยอาศัยความเที่ยงตรงของหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี แล้วสร้างคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้น วิธีการจะไม่ดีเท่ากับ แบบทดสอบ มาตรฐาน

1.5 ไม่เหมาะกับการนำไปให้ครูคนอื่น ๆ ใช้ แต่เหมาะสำหรับใช้ในส่วนการ ศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่โดยสามารถทำให้ใช้ข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่ และต่าง เวลาได้ การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานไม่ใช่ของง่าย ต้องออกข้อสอบหลาย ๆ ข้อ และทำ การทดสอบกับคนเป็นจำนวนมาก นำข้อทดสอบกลับมาวิเคราะห์เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพดีเอาไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนั้นนอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือและการให้คะแนนคงที่แล้วยังต้องมีความ เที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

วิเชียร เกตุสิงห์(2517 : 6) ได้กล่าวถึงความหมายของการทดสอบ (Test)การ วัดผล (Measurement) และการประเมินค่าหรือการประเมินผล(Evaluation) ดังนี้ กล่าว คือ การทดสอบหมายถึง กระบวนการวัดอย่างหนึ่งอันจะได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณ เพื่อจะนำ ไปสู่การประเมินผล กระบวนการนี้ก็คือ การใช้เครื่องมือชนิดหนึ่งไปเร้า (Stimulus) แล้ว ทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ออกมาในรูปของพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ตัวอย่าง เช่น การนำเอาแบบทดสอบฉบับหนึ่งไปให้เด็กทำตอบ เพื่อจะให้ได้มาซึ่งคะแนน เด็กก็จะตอบสนอง มาในรูปตัวหนังสือหรือเครื่องหมายตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งแล้วแต่ว่าข้อสอบนั้นเป็นข้อสอบ ชนิดใด กระบวนการทดสอบก็หมดเพียงเท่านั้น ข้อสำคัญก็คือ การนำเอาเครื่องมือไปเร้าเด็ก นั้น จะต้องมิบังปรารถนาได้ตอบออกมาจึงจะถือว่าเป็นการทดสอบ และจึงเรียกเครื่องมือชนิดนี้ เป็นแบบทดสอบ สำหรับการวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการที่ได้มาซึ่งตัวเลขจำนวน หรือปริมาณ ซึ่งจำนวนหรือปริมาณนั้นมีความหมายแทนพฤติกรรมอย่างหนึ่ง หรือแทนผลงานที่ แต่ละคนแสดงพฤติกรรมาได้ตอบการเร้าออกมา ปริมาณอะไรก็ตามที่ได้มา และเป็นคำตอบของ

คำถามที่ลงท้ายด้วยคำว่า "เท่าไร" ถือว่าเป็นสิ่งที่ได้จากการวัดผลทั้งนั้น เช่น การวัดส่วนสูง และชั่งน้ำหนักของเด็ก การให้คะแนน การตอบข้อสอบของนักเรียน จะเห็นได้ว่าการวัดผลมักจะเป็นผลที่ได้มาจากการทดสอบ และต้องไม่ลืมว่ากระบวนการใด ๆ ที่จะถือว่าเป็นการวัดผลได้ ขบวนการนั้นจะต้องมีผลออกมาเป็นปริมาณหรือตัวเลขเสมอ ส่วนการประเมินผลหรือประมาณค่า (Evaluation) นั้นได้กล่าวว่า เป็นการนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการทดสอบหรือการวัดผลมาประเมินค่า หรือตีค่าอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้วิจารณญาณ (Judgment) ของผู้ที่ประเมินผลด้วย เป็นการรวบรวมผลของการวัดด้านต่าง ๆ เอามาพิจารณา ถัดกันรองแล้วจึงสรุปออกมาว่า ดี เลว อย่างไร เช่น ครูนำแบบทดสอบไปสอบนักเรียนกลุ่มหนึ่งแล้วนำเอากระดาษคำตอบมาให้ตรวจให้คะแนน สมมติว่านายแดงสอบได้ 70 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน เมื่อครูนำคะแนนของนายแดงไปเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่น ๆ ดูความยากง่ายของข้อสอบ อายุของนายแดง พิจารณาการสอนของครู และครูก็สรุปออกมาว่านายแดงเก่งหรือได้เกรด "ก" คำว่า เก่ง หรือ "ก" นี้คือ ผลจากการประเมินค่าความสามารถของนายแดง

เขาวดี ราชชัยกุล (2520 : 14) ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า หมายถึงกระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตัดสินคุณค่า (Value Judgement) จากสิ่งที่วัดได้โดยอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเหตุผลประกอบการพิจารณาตัดสินว่ากิจกรรมการศึกษานั้นดีหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมประการใด และยังได้กล่าวว่าการประเมินผลต่างกับการวัดผลทางการศึกษาตรงที่ว่า การประเมินผลจำต้องมีวัตถุประสงค์ที่เด่นชัดก่อนดำเนินการวัดผล เพื่อจะได้ทราบว่าผลที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ✓

จรินทร์ ชานีรัตน์ (2519 : 7 - 8) ได้กล่าวว่าเมื่อทราบความมุ่งหมายของหลักสูตร และความมุ่งหมายของการสอนในระดับชั้นเรียนแล้ว ก็มาพิจารณาว่าจะวัดอะไร เพื่อให้ตรงกับเนื้อหาหรือความมุ่งหมายของระดับนั้น ๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปบ้างแต่ก็ควรสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการสอน ซึ่งอาจจะวัดในสิ่งต่อไปนี้คือ

1. วัดความรู้ความเข้าใจทางผลศึกษา (Knowledge) ได้แก่ การวัดความรู้ความเข้าใจในด้านวิธีการเล่น แบบการเล่น กฎ กติกา ประวัติความเป็นมา ตลอดจนเรื่องอุปกรณ์การเล่น เป็นต้น
2. วัดทักษะทางกีฬา (Sport Skill Test) ได้แก่ การวัดทักษะการเคลื่อนไหว

ทางกีฬา อาจเป็นทักษะเบื้องต้น (Basic Skill) ของกีฬาแต่ละประเภท และทักษะการเล่นเป็นชุด (Team Play Skill) หรือทักษะความชำนาญในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน เป็นต้น

3. วัดสมรรถภาพทางกาย(Physical Fitness Test) ได้แก่ การวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความว่องไว ความอ่อนตัว และความอดทน ซึ่งสมรรถภาพทางกายนี้แสดงออกทางกลไก (Motor Fitness) เพราะฉะนั้นการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกก็สามารถวัดสมรรถภาพทางกายได้ส่วนหนึ่ง เช่นเดียวกับที่นิยมทดสอบกันอยู่ขณะนี้ มีสองชนิด

3.1 การทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ (ICSPFT - Internation Comittee for the Standardization of Physical Fitness Test)

3.2 การทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกา(AAHPER - The American Association for Health Physical Education and Recuation)

4. วัดกำลังการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ (Cardio-Vascular Test) ได้แก่ การทำงานของหัวใจ การหายใจ จำนวนปริมาตรโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ต้องใช้เครื่องมือในการทดสอบประสิทธิภาพ และสมรรถภาพการทำงานของหัวใจจึงบอกถึงสมรรถภาพทางกายเช่นเดียวกัน

5. วัดเจตคติหรือทัศนคติของพลศึกษา (Attitude Test) ได้แก่ การวัดในเรื่องต่าง ๆ ที่แสดงออกในทางที่ดี เป็นผลมาจากการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา และการกีฬา เช่น

5.1 ความสนใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และกีฬา

5.2 เวลามาเรียนและตั้งใจเรียนอย่างกระตือรือร้น

5.3 การตรงต่อเวลาในการเรียน

5.4 การแต่งกายอย่างเหมาะสมในการเล่นกีฬา

5.5 ความระมัดระวังเอาใจใส่ในการป้องกันอุบัติเหตุทางกีฬา

5.6 รักการบริการช่วยเหลือร่วมมือเป็นพิเศษทางพลศึกษาให้แก่ส่วนรวม

6. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือคุณธรรมทางจิตใจ (Sportmanship) การสอนสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการสร้างคุณธรรมให้แก่เยาวชนเพื่อจะให้พลเมืองของชาติ

เป็นประชาชนที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา การวัดผลต้องเน้นเรื่องนี้ ซึ่งอาจวัดในสิ่งต่อไปนี้คือ การรู้จักเสียสละ การรู้จักแพ้ การรู้จักชนะ และรู้จักถอย

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีการวางแผนล่วงหน้า และดำเนินการทดลองใช้แบบทดสอบ ตลอดจนการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขหรือการสร้างเกณฑ์เกณฑ์ต่อไป ดังนั้น แบบทดสอบที่สร้างขึ้นต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. ความเที่ยงตรง
2. ความเชื่อมั่นได้
3. ความเป็นปรนัย
4. มีเกณฑ์ปกติ
5. มีความสะดวกในการใช้ เช่น ง่ายให้อุปกรณ์น้อยชิ้น เป็นต้น
6. มีประโยชน์ในการใช้ตามวัตถุประสงค์
7. มีจำนวนแบบทดสอบน้อยที่สุด (พยุหศักดิ์ สนเทศ. 2533 : 20)

จอห์นสัน และนิลสัน (Johnson and Neilson. 1974 : 44) ได้กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานควรมีลักษณะที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญสี่ประการ

1. มีความเป็นปรนัย (Objective) หมายถึง แบบทดสอบที่มีมาตรฐานการวัดที่แน่นอนชัดเจน ในการดำเนินงานและการให้คะแนน แม้จะวัดโดยผู้วัดหลาย ๆ คน ก็จะได้คำตอบหรือคะแนนเท่ากัน
 2. มีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดในการวัด โดยผู้รับการทดสอบหลาย ๆ ครั้งก็จะได้ผลเหมือนเดิม
 3. มีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดตรงตามจุดมุ่งหมาย
 4. มีเกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม
- แบบทดสอบอีกลักษณะหนึ่งที่ใช้ในการวัด และประเมินผลทางผลศึกษาคือมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งสก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French. n.d.) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างคือ
1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมินตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น ๆ
 2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า

3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่า ๆ กัน
5. ใบบันทึกการประเมินต้องเตรียมให้ฝ่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือก และฝึกผู้ที่ทำการประเมินค่า

สก็อต และเฟรนซ์ (Scott and Frence. 1950 : 229 - 232) ได้กล่าวว่าการประเมินค่า (Ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดในเรื่องการเต้นรำ และใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหวพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การกระโดดสลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging Movement) ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชอทธิช (Schottische) โพลก้า (Polka) ฟอกซ์ทรอต (Fox Trot) หรือว่าในเรื่องการแสดงการเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) การเต้นรำรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Dance) การประเมินกลุ่มเล็ก ๆ ทำได้ง่ายกว่า แต่เพื่อที่จะให้คนรู้สึกอย่างน้อยลงอาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำอาจจะเป็นดังต่อไปนี้

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เต้นรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะที่คล่องแคล่วในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รูปร่างของการเต้นรำ ตำแหน่ง ทิศทาง และรู้ลำดับขั้นของการเต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการเต้นรำ

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงออกในเรื่องของแบบจังหวะ และลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังขาดความมั่นใจและความเป็นธรรมชาติ

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงการเต้นรำได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อยซึ่งเขาสามารถจะแก้ไขได้เองหรือโดยการเตือนหรือชี้แนะจากผู้เต้นรำคนอื่น ๆ และผู้เต้นรำก็รู้เรื่องของการเต้นรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเต้นรำนั้น

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นตอนพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และสามารถจะเต้นรำได้ดีพอสมควรโดยการนำของคู่เต้นรำ หรือผู้เต้นรำคนอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะเขาอาจจะสนุกกับการเต้นรำหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเขารู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำไม่ดีเขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น ๆ ตลอดเวลาที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะ เรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลขว่าจังหวะของตนไม่แม่นยำ

แบบประเมินความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของซัตติงเจอร์ (ผาณิต บิลมาศ. 2526 : 170 ; อ้างอิงมาจาก Sutttinger. n.d.)

ซัตติงเจอร์ (Sutttinger) ได้ศึกษาและพัฒนาแบบสอมนี้เพื่อเป็นเครื่องมือในการทำนายความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล จากการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจาก 3 ทีม และจากการตีความหมายต่าง ๆ หลังจากการศึกษาทบทวนหลายครั้ง ผู้เชี่ยวชาญสามท่านคือ ไนท์ คลิฟตัน และเมฮัน (Knight, Clifton and Mayhugh) ก็เห็นด้วยกับแบบทดสอบฉบับนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

1) มิทเชลล์ (Clarke. 1976 : 279 ; citing Mitchell. n.d.) ได้นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของแมคโดแนลด์ ไปปรับปรุงเพื่อใช้กับนักเรียนชายระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบทดสอบการเตะบอลกระทบผาผนังที่มีความกว้าง 8 ฟุต สูง 4 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากผาผนัง 6 ฟุต ให้ทำการทดสอบได้ 3 ครั้ง ครั้งละ 30 วินาที ผลปรากฏว่ามีความเที่ยงตรง 0.84 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.89

2) จอห์นสัน (Clarke. 1976 : 279 - 280 ; citing Johnson. n.d.) ได้ปรับปรุงการทดสอบการเตะบอลกระทบผาผนังสำหรับนักศึกษาระดับวิทยาลัย ซึ่งขนาดของผาผนังจะเท่ากับประตูฟุตบอลจริง คือมีความกว้าง 24 ฟุต สูง 8 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากผาผนัง 15 ฟุต การทดสอบจะเลือกเอาครั้งที่ดีที่สุดในการทดสอบ 3 ครั้ง ครั้งละ 30 วินาที ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของจอห์นสันมีค่าความเชื่อมั่น 0.92
2. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับผู้เรียนวิชาฟุตบอลเท่ากับ 0.98
3. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเท่ากับ 0.94
4. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักกีฬาทีมลำดับที่ 1, 2 และ 3 ของวิทยาลัย

เท่ากับ 0.58 , 0.89 และ 0.81 ตามลำดับ

3) บาร์โรว์ (Barrow. 1979 : 284 - 285 ; citing Kovacs. n.d.) ได้ศึกษา

แบบทดสอบ เพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอล และเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลเพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้คือ การเตะบอล (Bounce a Soccer Ball) โดยใช้เท้า เตะ ต้นขา ไหล่ ศีรษะ หรือใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ทุกส่วนยกเว้นมือและแขน โดยเตะให้ได้มากที่สุดภายใน 45 วินาที ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต การเตะบอลอนุญาตให้ถูกฟุตบอลกระดอนพื้นได้ 4 ครั้ง ๆ ละ 45 วินาที ให้มีการพักระหว่างการทดสอบแต่ละครั้ง การคิดคะแนนจะคิดรวมผลการเตะบอลทั้ง 4 ครั้ง การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ใช้แบบทดสอบของแมคโดแนลด์ และการใช้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล 38 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่าเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโดแนลด์ ของกลุ่มรวม นักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.71 , 0.43 และ 0.80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับบุคคลประเมินค่าของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ 0.37 และกลุ่มผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.79 การศึกษาความเชื่อมั่นกลุ่มรวมนักกีฬา และผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.93 , 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ ซึ่งแบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงในกลุ่มผู้เริ่มเล่นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นสูงใกล้เคียงกัน

ครูว์ (Verducci. 1980 : 334 - 335 ; citing Crew. n.d.) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 รายการคือ

1. ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง
2. การเลี้ยงบอล
3. ความแม่นยำในการเตะลูกโค้ง
4. การเตะบอล

โดยใช้นักเรียนชายระดับวิทยาลัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า

1. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้
 - 1.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง มีค่าเท่ากับ 0.88
 - 1.2 การเลี้ยงบอล มีค่าเท่ากับ 0.92
 - 1.3 ความแม่นยำในการเตะลูกโค้งมีค่าเท่ากับ 0.96
 - 1.4 การเตะบอล มีค่าเท่ากับ 0.96
 - 1.5 การทดสอบทุกรายการ มีค่าเท่ากับ 0.98
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) มีค่าดังนี้

2.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระพาดนึ่ง มีค่าเท่ากับ 0.97

2.2 การเลี้ยงบอลมีค่าเท่ากับ 0.99

2.3 ความแม่นยำในการเตะลูกโด่ง มีค่าเท่ากับ 0.99

2.4 การเตะบอลมีค่าเท่ากับ 0.99

จากการศึกษางานวิจัยของเธอร์วิลล์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 79 - 80 ; อ้างอิงมาจาก Therbille. n.d.) พบว่า ขึ้นการประเมินความสามารถในการเล่น บาสเกตบอล ใช้มาตรฐานในการประเมิน 5 ระดับคือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และต้อง แก่ไข ให้คะแนนเรียงตามลำดับดังนี้ 5 4 3 2 และ 1 ใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน สังเกตให้ คะแนน มีค่าความสัมพันธ์ภายในระหว่างการให้คะแนน .63 - .87 และความเชื่อถือได้ของ ผู้ให้คะแนน .70-.86

ข้อชี้แจง : แบบประเมินการให้คะแนนนี้ ใช้ขณะที่นักเรียนกำลังเล่นเกมส บาสเกตบอล เพื่อวัดความสามารถทั้งหมดในการเล่นถ้าครูเห็นว่านักเรียนคนใดคนหนึ่งเล่นได้ ดีหรือมีมาตรฐานสูงกว่าแบบวัดนี้หรือต่ำกว่าแบบวัดนี้ก็ให้บวกคะแนนเพิ่มเข้าไปหรือลบออกตาม ความเหมาะสมได้

คะแนน

รายละเอียด

5 - ดีมาก
(Excellent)

1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมาก (รวมทั้งการเลี้ยง การส่งและ การยิงประตู)
2. ยืนหรือเคลื่อนที่ไปอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทำให้ทีมได้เปรียบ สามารถเคลื่อนไพบและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของเกมสในขณะนั้น
3. การวิ่งตัดได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. ช่วยในการตั้งรับได้ดี เช่น การกันการเลี้ยง กันการยิงประตูและ การกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

4 - ดี
(Good)

1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมากเป็นบางครั้งบางคราว เช่น บางครั้งเลี้ยงได้ดีมากแต่ส่งลูกไม่ดี หรือยิงประตูไม่เข้า

2. ตำแหน่งการยืนดีทำให้ทีมสามารถเป็นฝ่ายรุกและรับได้ทันต่อเวลา
 3. บางครั้งไม่วิ่งตัดเมื่อมีโอกาสเหมาะสม
 4. บางครั้งไม่ช่วยในการสกัดกั้นการส่ง การเลี้ยง การกันคนยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 3 - ปานกลาง
(Average)
1. ผู้เล่นไม่สามารถครอบครองลูกบาสเกตบอลได้อย่างสม่ำเสมอ เช่น บ่อยครั้งที่เลี้ยงเสีย ส่งไม่ดี ยิงประตูไม่ลง
 2. ไม่อยู่ในตำแหน่งการยืนที่ดีในการเล่นบ่อยครั้ง ทั้งในการรับและการรุก บางครั้งทำให้การเคลื่อนที่ของทีมเสียเปรียบ
 3. บางครั้งวิ่งตัดเมื่อมีโอกาส
 4. การยิงประตูหรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 2 - พอใช้
(Fair)
1. ผู้เล่นควบคุมลูกบาสเกตบอลไม่ได้ หรือบางครั้งอาจเลี้ยงได้ดี แต่ส่งไม่ดี และยิงประตูไม่ลง
 2. บางครั้งอยู่ในตำแหน่งที่ดี แต่บางครั้งทำให้ทีมเคลื่อนที่ช้าไป
 3. นาน ๆ ครั้งที่จะวิ่งตัดแม้จะมีโอกาสที่เหมาะสม
 4. ในการตั้งรับนาน ๆ ครั้งที่จะช่วยในการสกัดกั้นการเลี้ยง การกัน การยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 1 - แย่ใจ
(Poor)
1. ต้องแก้ไขทักษะพื้นฐานในการครอบครองลูกบาสเกตบอล ขาดความคล่องตัวในการใช้ทักษะพื้นฐานทั้งการเลี้ยงลูก การส่งและการยิงประตู
 2. ขาดความคิดที่จะยืนอยู่หรือเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งที่เหมาะสม
 3. ไม่มีการวิ่งตัด
 4. ไม่ช่วยในการสกัดกั้นเลย ไม่ว่าจะเป็นการส่งลูก การกันการยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

โบรริคส์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 65 - 70 ; อ้างอิงมาจาก Bobrich. n. d.) ได้ศึกษาเครื่องมือวัดการพัฒนาของทักษะแบดมินตันทั้งหมดของนักเรียนตีเล่นประเภทคู่ เครื่องมือนี้ได้พัฒนามาจากนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา จำนวน 67 คน ระหว่างเริ่มเล่น ความเชื่อถือได้หาโดยการสอบซ้ำ และใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ตัดสิน 3 คน ทั้งวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) โดยได้ค่า

ส่วนที่ 1 .77 - .87

ส่วนที่ 2 .60 - .83

ข้อพิจารณาสำหรับการดำเนินการ : นักเรียนที่ได้รับการฝึกและครูพลศึกษาที่มีคุณภาพสามารถใช้แบบสื่อนี้ได้ จะใช้เวลา 20 นาที ต่อครู 1 คน สามารถให้คะแนนนักเรียน 4 คนในการเล่นประเภทคู่

การใช้ : การทดสอบโดยการให้คะแนนจะใช้เพื่อการให้เกรด หรือการแบ่งกลุ่มในการแข่งขันหรือการวัดผลสัมฤทธิ์ของแต่ละคน นักเรียนโดยทั่วไปเองก็สามารถทำแบบสื่อนี้ได้

การให้คะแนน

ส่วนที่ 1 ให้คะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 27

ส่วนที่ 2 ให้คะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 16

คะแนนสูงสุดที่จะเป็นได้คือ 43

วิธีการทำมาตราส่วนประเมินค่า แบบทดสอบนี้จะใช้ประเมินรายบุคคลโดยให้เล่นแบดมินตันประเภทคู่ ในส่วนที่ 1 จะประกอบด้วยทักษะ 9 อย่าง ในส่วนที่ 2 จะประกอบด้วย 8 หัวข้อ ที่เป็นความสามารถและเป็นความรู้โดยทั่ว ๆ ไป โดยมีผู้สังเกต และให้คะแนนตามหัวข้อดังกล่าว แบบสื่อนี้สร้างไว้เฉพาะผู้ตีด้วยมือขวา

ส่วนที่ 1 ทักษะ (Section I - skill)

ให้คะแนนจาก 0 ถึง 3 ในแต่ละข้อ

การเสริมพาว

0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย

1 คะแนน พอใช้ได้ เมื่อตีลูกชนไก่ที่สูงปานกลางหรือต่ำ หรือถูกพุ่งมาโดยมีทิศทางที่จะไม่ลงในสนามตรงข้ามหรือออกหรือตกในเขตเสริฟนั้น

- 2 คะแนน ดี เมื่อลูกชนไก่ที่ดีไปสูงและตกบริเวณกลางสนาม
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อลูกชนไก่ที่ดีไปสูงและตกลึกหรือมีทิศทางไปยังเส้นหลังหรือมีทิศทางไปยังมุมสนามด้านตรงข้าม

การรับลูกเสริฟยาว

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ได้ เมื่อพยายามเคลื่อนที่ด้านหลังสนาม และมีการทรงตัวที่ดี แต่ลูกชนไก่ที่ดีกลับมาไม่ค่อยดี หรือต้ออก หรือตีติดตาข่าย
- 2 คะแนน ดี เมื่อได้เคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปยังด้านหลังมีการทรงตัวที่ดี และสามารถตีลูกชนไก่ข้ามตาข่ายไปยังสนามตรงข้าม
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อผู้รับมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปยังด้านหลัง และไปอยู่ทางด้านหลังของลูกชนไก่ มีการทรงตัวที่ดีมากและตีลูกกลับมาด้วยการตีเหนือศีรษะ หรือการตบไปยังเส้นหลังหรือมีทิศทางไปยังมุมสนามด้านตรงข้าม

การเสริฟสั้น

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ เมื่อลูกชนไก่ที่ดีสูงกว่า 3 ฟุต เหนือตาข่าย และตกเกิน 4 ฟุต จากเส้นเสริฟ
- 2 คะแนน ดี เมื่อลูกชนไก่ที่ดีไปสูงกว่าตาข่าย 1-3 ฟุต และตกภายใน 4 ฟุต จากเส้นเสริฟ
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อลูกชนไก่ที่ดีข้ามใกล้ตาข่ายมาก ลูกไม่สูงขึ้นเมื่อข้ามตาข่าย และตกใกล้เส้นเสริฟสั้น หรือตกที่มุมของสนามตรงข้ามใกล้เส้นเสริฟสั้น

การรับลูกเสริฟสั้น

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ เมื่อรับกลับมาแต่ตีออก หรือพยายามจะตีกลับ แต่การเคลื่อนไหวช้า การทรงตัวไม่ดี ทำให้การตีไม่ดีไปด้วย
- 2 คะแนน ดี เมื่อมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว และสามารถตีลูกกลับมาลงที่สนามตรงข้ามได้
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อผู้รับมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเข้าไปหาลูกชนไก่ และรับกลับมาอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการตีมือล่าง

การตีลูกโด่ง

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ได้ เมื่อสามารถทรงตัวดี แต่ลูกที่ตียังใช้ไม่ได้ดี หรือตกสั้นไป หรือตีเสีย
- 2 คะแนน ดี เมื่อเคลื่อนที่ให้ตัวอยู่หลังลูก และตีลูกแบบเหนือศีรษะ ลูกชนไก่วิ่งสูง
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อเคลื่อนที่ให้ตัวอยู่หลังลูก และตีลูกแบบเหนือศีรษะอย่างเต็มท่า (Full Swing) ลูกวิ่งสูงและไปตกบริเวณเส้นหลังฝ่ายตรงข้าม

การตีลูกตบ

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ เมื่อสามารถทรงตัวดี เจ็อไม้ช้า ลูกที่ตีสูงกว่าตาข่ายมาก และลูกวิ่งไปโดยไม่มีทิศทาง
- 2 คะแนน ดี เมื่อเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปอยู่หลังลูก เจ็อไม้เร็ว ข้อมืออ่อน เมื่อตีลูกแล้วลูกวิ่งสู่พื้นด้วยความรวดเร็ว

- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปอยู่หลังลูกก่อนที่ลูกจะตบ ดีขณะที่ลูกยังอยู่สูงและตีส่วนบนของลูก เเจ็อไม้เร็วและข้อพับลงเมื่อไม้กระทบลูกแล้วลูกชนไม้วิ่งไปด้วยความเร็วสูงไปยังลำตัวของฝ่ายตรงข้าม ไปยังเส้นหลัง หรือไปยังเส้นข้าง

การตีลูกสลับ

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ เมื่อร่างกายไม่ได้อยู่ในแนวเดียวกับลูกชนไม้ แต่การตียังไม่แม่นยำ หรือตีเสีย
- 2 คะแนน ดี เมื่อสามารถเคลื่อนตัวให้อยู่ในแนวเดียวกับลูกชนไม้ แต่การตียังไม่แน่นอน หรือทิศทางไม่ดี
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว และให้ลูกชนไม้อยู่ด้านหน้าขวาของลำตัว และจะตีแบบหน้ามือที่เต็มท่า (Full Stroke) จากต่ำไปสูง มีทิศทางไปยังบริเวณกลางสนามฝ่ายตรงข้าม

การตีหลังมือ

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ เมื่อไม่สามารถเข้าไปทันทีที่ลูกตก เเจ็อไม้มากเกินไป และใช้แต่ข้อมือ ไม่ใช้การเเจ็อการเเจ็ออย่างเต็มท่าจากไหล่ ทรงตัวไม่ค่อยดี หรือตีโดยไม่สามารถถ่ายน้ำหนักตัวช่วย
- 2 คะแนน ดี เมื่อสามารถเคลื่อนให้ลูกอยู่ทางด้านซ้ายของตัว การเเจ็อไม้โดยหน้าไม้ไม่ขนานกับพื้นแต่เป็นมุมขึ้นไปยังลูกชนไม้ หรือสามารถถ่ายน้ำหนักตัวเพื่อช่วยในการตีลูกชนไม้

- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อสามารถเคลื่อนที่ไปอยู่ในแนวเดียวกับลูก และลูกอยู่ทางด้านซ้ายของลำตัว เจอไม้โดยข้อมือ ไม่พื้มากเกินไปและต่ำ การกระทบลูกแล้วลูกวิ่งไปอย่างรวดเร็วไม่สูงจากตาข่ายมากนัก และถ่ายน้ำหนักตัวเพื่อช่วยในการตีลูกชนไม้

การตีลูกหยอด

- 0 คะแนน ไม่ได้กระทำทักษะนี้หรือไม่ได้พยายามกระทำเลย
- 1 คะแนน พอใช้ เมื่อไม่สามารถเคลื่อนที่ให้ตัวอยู่ในแนวเดียวกับลูกชนไม้ ใช้การตีลูกมือล่างแทนการตีแบบเหนือศีรษะ หรือตีลูกเสีย
- 2 คะแนน ดี เมื่อสามารถเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปอยู่ในแนวเดียวกับลูกและตีลูกเหนือศีรษะแต่ตีลูกไปตกหลังเส้นเสิร์ฟสั้น และสูงมากไป หรือดีเร็วไป
- 3 คะแนน ดีมาก เมื่อสามารถเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปอยู่ในแนวเดียวกับลูก ตีลูกที่อยู่ด้านหน้า ลำตัว ตีลูกไปและตกลงทันทีด้วยมุมที่ต่ำมาก และตกด้านหน้าของเส้นเสิร์ฟสั้น และตีแบบเหนือศีรษะ และตีซ้ำๆ เป็นเหตุให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจผิด

ส่วนที่ 2 วิธีการ และความรู้ (Section II-Strategies and Knowledge)

ให้คะแนนจาก 0 ถึง 2 คะแนนในแต่ละข้อ

- " 0 " เมื่อไม่มีลักษณะดังกล่าว
- " 1 " เมื่อมีลักษณะดังกล่าวเป็นบางครั้ง
- " 2 " เมื่อมีลักษณะดังกล่าวอยู่เสมอ

วิธีการของการเล่น

1. นักเรียนเคลื่อนที่เข้าหาลูกก่อนลูกจะตก
2. นักเรียนตีลูกชนไม้ไปยังมุมสนามฝ่ายตรงข้าม
3. นักเรียนตีลูกชนไม้ไปยังด้านซ้ายของฝ่ายตรงข้าม
4. นักเรียนเล่นในลักษณะเป็นผู้รุกอยู่เสมอ

ความรู้ทั่วไป

1. นักเรียนสามารถนับแต้ม และรู้วิธีการ
2. นักเรียนเล่นโดยมีมารยาทในสนามดี
3. นักเรียนสามารถสาธิต หรือแสดงความรู้ในการเล่น
4. นักเรียนได้แสดงให้เห็นถึงจิตใจ - ความรู้สึกและทัศนคติของนักกีฬาที่ดีในสนาม

(3) ครอสแมน (Crossman. 1992 : Abstracts) ได้ศึกษาถึงผลของการเตะลูกโทษในกีฬาฟุตบอลโดยใช้การฝึก 3 แบบ โดยใช้นักฟุตบอลจากวิทยาลัยโคเวเนนท์ จำนวน 30 คน ทำการทดสอบ 3 ระยะเวลา คือ ขณะเริ่มต้นเรียน, ครึ่งหนึ่งของการฝึก และเมื่อสิ้นสุดการฝึก โดยใช้แบบทดสอบการเตะลูกโทษของ ครอสแมน กลุ่มทดลองจะถูกแบ่งกลุ่มโดยคะแนน จากการทดสอบ แต่กลุ่มจะได้รับการฝึกที่แตกต่างกันเป็นเวลา 8 วัน แบบฝึกทั้ง 3 ประกอบด้วย

1. ใช้จินตนาการภายใน
2. นึกภาพในใจอย่างช้า ๆ
3. ไม่มีการควบคุมผลที่ได้

(1) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สำหรับกลุ่มใช้จินตนาการภายใน กับกลุ่มนึกภาพในใจอย่างช้า ๆ

(2) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับกลุ่มควบคุม และกลุ่มที่มีความสามารถ

(3) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 สำหรับกลุ่มที่ใช้จินตนาการภายใน

(4) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 และ .05 สำหรับกลุ่มควบคุม และกลุ่มนึกภาพในใจอย่างช้า ๆ

(5) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่มีความ

สามารถสูง และความสามารถต่ำ เมื่อมาจับคู่กัน ทั้งระดับ .01 และ .05

สรุปได้ว่ากลุ่มใช้จินตนาการ และกลุ่มนึกภาพในใจอย่างช้า ๆ มีการพัฒนาการเรียนรู้การเตะลูกโทษ ดังนั้น การฝึกทางใจก่อนจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ทางด้านทักษะกลไก

งานวิจัยในประเทศไทย

① วิรัตน์ ระภาพันธ์ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับทักษะกีฬาฟุตบอล และหาแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ที่สามารถทำนายความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอลได้ โดยนำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ และแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของแมคโดแนลด์ ไปทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 50 คน พบว่า สมรรถภาพทางกายในการทดสอบวิ่ง 50 เมตร มีความสัมพันธ์กับทักษะกีฬาฟุตบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถภาพทางกายในการทดสอบวิ่งเก็บของมีความสัมพันธ์กับทักษะกีฬาฟุตบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถภาพทางกายในการยืนกระโดดไกลมีความสัมพันธ์กับทักษะกีฬาฟุตบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ใช้ทำนายความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี มี 4 รายการ คือวิ่งเก็บของ วิ่ง 50 เมตร ยืนกระโดดไกล แรงบีบด้วยมือ มีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ .7500

② เฟด็จ ลิ้มไธรัตน์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา และสร้างเกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกาย และทักษะฟุตบอลสำหรับนักฟุตบอลชายระดับอายุ 18 ปี โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบก้าวของฮาร์วาร์ด และแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของสุชาติ มุกกันท์ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบจงใจจากโรงเรียนที่ส่งชิงชนะเลิศด้วยกรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2522 จำนวนทั้งสิ้น 200 คน พบว่าในการแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักฟุตบอลชายอายุ 18 ปี โดยวิธีก้าวของฮาร์วาร์ด ค่ามัชฌิมเลขคณิต 159.37 ครั้ง ในการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายอายุ 18 ปี โดยการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝาผนัง ค่ามัชฌิมเลขคณิต 43.03 ครั้ง เลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมหลัก ค่ามัชฌิมเลขคณิต 24.65 วินาที การเตะลูกฟุตบอล มัชฌิมเลขคณิต 38.79 ครั้ง

③ พินิจ ประหยัดทรัพย์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา แห่งละ 36 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 144 คน ปรากฏว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแต่ละรายการของแบบทดสอบของผู้วิจัยไม่สัมพันธ์กับเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา เท่ากับ 10.14 คะแนน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.352 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะกีฬาฟุตบอลเป็นระดับดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก เท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่สูงกว่า 98.0 , 85.5 - 98.0 , 15.0 - 86.5 , 2.5-15.0

ปัญญา สังขวดี (2527 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลโดยดัดแปลงจากแบบทดสอบของ ครรชิต สมิตานนท์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลระดับอุดมศึกษา และเพื่อศึกษาว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยนำมาดัดแปลงมีความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชายวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 4 ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลกพบว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงจากแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของ ครรชิต สมิตานนท์ มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงนำไปวัดทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนิสิต และนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษาได้

สุมาลี เพชรศิริ (2527 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถเบื้องต้นประกอบด้วย 3 ประการคือ ความสามารถในการเดินรำ บุคลิกภาพในการเดินรำ และทัศนคติในการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มีข้อควรระวังทั้งสิ้น 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ตอนที่ 1,2,3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.930 , 0.887 , 0.890 และ 0.950 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบ

ว่าค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน ตอนที่ 1 , 2 , 3 และรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.522, 0.361 , 0.522 และ 0.546 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับปานกลาง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันพบว่าค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ตอนที่ 1,2,3 และรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.313 ,0.503 0.405 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลาง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยใช้วิธีการแจกแจงที่ พบว่าค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน มีค่าตั้งแต่ 1.969 ถึง 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับสูง

ประชา ทองศิริ (2527 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินความสามารถทางกระบี่กระบองสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกระบี่กระบอง สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะทางกระบี่กระบอง แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 39 ข้อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกรุงเทพฯ ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองแล้ว ปีการศึกษา 2527 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน โดยใช้ดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คือ อาจารย์วิจิต ชีไธญ อาจารย์ชุตม์ รุ่งประพันธ์ รศ.ชัชชัย โกมารทัต ผศ.ชูชีพ ฉิมวงศ์ และอาจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์ มีดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C) ระหว่าง 0.6 - 1.00 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ 0.9654 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันพบว่า มีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีค่าความเป็นปรนัยอยู่ในระดับสูง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยวิธีแจกแจงที่พบว่า มีค่าอำนาจ

จำแนกรายชื่อของแบบประเมินระหว่าง 3.4394 - 34.5708 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ในระดับสูง

คารณี นวพันธุ์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถลีลาศ สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถลีลาศ สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทักษะลีลาศ แบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 16 ข้อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน โดยใช้บุคคลประเมินค่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (IC) ระหว่าง 0.8 - 1.00
2. ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง จากคะแนนรวมผู้ประเมินทั้งฉบับกับคะแนนเฉพาะข้อนั้น ๆ มีค่าความเที่ยงตรงทั้ง 16 ข้อ มีคะแนนระหว่าง .3837 - .8550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยสัมประสิทธิ์แอลฟาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ .8868 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่า โดยผู้ประเมิน 3 คน คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินโดยวิธีแจกแจงที่ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินระหว่าง 4.286 - 14.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมเจตน์ ภูศรี (2530 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบประสิทธิผลของการยิงประตูจากทิศทาง และระยะทางต่าง ๆ กัน คือ 15 หลา 18 หลา และ 21 หลา ในทิศทางของมุม 30 องศา และ 60 องศา จากทางขวามือ และซ้ายมือ และในทิศทางของมุม 90 องศา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา นักฟุตบอลตัวแทนระดับทีมชาติไทยระดับด้วยพระราชทาน ก. ข. และกีฬาแห่งชาติพบว่าประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอล จากทุกระยะ ในทิศทาง 30 องศาด้านขวามือ และ 90 องศา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทิศทาง 30 องศาด้านซ้ายมือและ 60 องศา ด้าน ซ้ายมือ-ขวามือ ไม่มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประสิทธิภาพของการยิงประตูฟุตบอลที่จำแนกตามระยะทาง 15 หลา 18 หลา และ 21 หลา ในทุกทิศทางมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลการยิงประตู จากระยะทาง 15 หลา ในทิศทาง 90 องศา มีค่าสูงที่สุด

พัญะ ปล่อยเจริญ (2534 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้ประเมิน และพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบ 23 รายการ เหลือ 6 รายการ คือ แบบทดสอบการเตะบอล แบบทดสอบการเตะบอลกระทบผนัง แบบทดสอบการโหม่งบอล แบบทดสอบการเตะโค้ง แบบทดสอบการเลี้ยงบอล แบบทดสอบการยิงประตู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 40 คน พบว่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.933 , 0.914 และ 0.917 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการมีดังนี้ การเตะบอล มีค่าเท่ากับ 0.915 การเตะบอลกระทบผนังมีค่าเท่ากับ 0.849 การโหม่งบอลมีค่าเท่ากับ 0.903 การเตะโค้งมีค่าเท่ากับ 0.908 การเลี้ยงบอลมีค่าเท่ากับ 0.880 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.839 เกณฑ์ปกติในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ดีเลิศ คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ดี คะแนนที่ 55 - 66 ปานกลางคะแนนที่ 45 - 55 พอใช้ คะแนนที่ 34 - 44 ควรปรับปรุง คะแนนที่ต่ำกว่า 34

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงสูง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนบางแพปฐมวิทยา จังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2538 โดยการเจาะจงเลือก (Purposive Random Sampling)

จัดนักเรียนเป็นทีม ๆ ละ 5 คน ทำการแข่งขันฟุตบอลโดยแข่งขันแบบพบกันหมด และนักเรียนต้องเปลี่ยนทีมทุกครั้งเมื่อแข่งขันครั้งต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาหลักสูตร วัตถุประสงค์ และเนื้อหาวิชาการเรียนวิชาฟุตบอล
2. ศึกษาตำรา เอกสาร และระเบียบการวัดผล การเล่นเป็นทีมของวิชาฟุตบอล
3. สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาฟุตบอลและผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ ความสามารถในการสอนฟุตบอล เพื่อกำหนดขอบเขตของการประเมินว่าจะประเมินการเล่นด้านใดบ้าง
4. นำขอบเขตที่ได้ในข้อ 3 มาสร้างรายการย่อยของแบบประเมินแต่ละด้าน
5. นำแบบประเมินที่ได้ในข้อ 4 ไปให้ประธาน และกรรมการควบคุมปริมาณเนื้อหาตรวจสอบ
6. นำแบบประเมินจากข้อ 5 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบคือ อาจารย์สุพจน์ ไชยวงศ์ อาจารย์ทองสุข สัมพันธ์สิทธิ์ อาจารย์ประพันธ์ เปรมศรี อาจารย์ชาญวิทย์ พลชีวิน และ อาจารย์สุพนธ์ มณีธีรกุล
7. นำแบบประเมินมาแก้ไขและปรับปรุง แล้วนำมาสร้างแบบประเมินความสามารถในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุงซึ่งกำหนดให้คะแนนตามลำดับดังนี้ 6 , 4 , 2 , 0
8. นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหา ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยวิธีของโรวินแนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovineilli

and Hambleton)

9. นำแบบประเมินไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินกับนักเรียนโรงเรียนโพธิ์พัฒนาเสนี จำนวน 20 คน ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้ว ซึ่งจะทำการประเมินขณะที่นักเรียนแข่งขันฟุตบอล โดยใช้ครูผู้สอนวิชาฟุตบอลเป็นผู้ทำการประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนบางแพปฐมวิทยา เพื่อขออนุญาตประสงค์ และขอความร่วมมือในการวิจัย
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ วิธีการประเมิน แบบประเมิน และพิจารณาข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง และเหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ก่อนทำการประเมิน ผู้วิจัยอธิบาย และสาธิตวิธีการประเมินให้แก่ผู้ประเมินและกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจถึงวิธีการประเมิน และสิ่งที่ต้องการประเมิน
4. ผู้ประเมิน คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาฟุตบอล ของโรงเรียนบางแพปฐมวิทยา 3 คน และโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ 2 คน รวม 5 คน ทำการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
5. การประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล จะใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจะทำการประเมินในขณะที่นักเรียนทำการแข่งขันฟุตบอล 5 คน (Five a Side) และผู้ประเมินทำการประเมินระดับความสามารถของผู้แข่งขันเป็นรายบุคคลทั้งสองทีม ยกเว้นผู้รักษาประตู โดยผู้เล่นแต่ละทีมจะใส่เสื้อทีมที่มีสีเดียวกัน แต่เบอร์ต่างกัน เช่น ทีม ก. สีน้ำเงิน เบอร์ 2-5 ทีม ข. สีชมพู เบอร์ 6-9 และใช้เวลาแข่งขันครั้งละ 20 นาที

วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล

ตอนที่ 1

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยหาดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับลักษณะทางพฤติกรรมโดย

วิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ซึ่งใช้ดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 5 คน

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินจากการนำแบบประเมินไปทดลองใช้ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ตอนที่ 2

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนรวม ความสามารถในการเล่นฟุตบอล ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 และคนที่ 4 กับคนที่ 5 โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียน จากแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. หาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter - Correlation Coefficient) ของแบบประเมิน จากคะแนนการประเมินแต่ละรายข้อ โดยการโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

Score	=	คะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล
E ₁	=	ผู้ประเมินคนที่ 1
E ₂	=	ผู้ประเมินคนที่ 2
E ₃	=	ผู้ประเมินคนที่ 3
E ₄	=	ผู้ประเมินคนที่ 4
E ₅	=	ผู้ประเมินคนที่ 5
N	=	จำนวนคนในกลุ่ม
I.C.	=	ดัชนีความสอดคล้อง
r	=	ค่าความสัมพันธ์
T ₁	=	ข้อสอบข้อที่ 1.1
T ₂	=	ข้อสอบข้อที่ 1.2
T ₃	=	ข้อสอบข้อที่ 1.3
T ₄	=	ข้อสอบข้อที่ 1.4
T ₅	=	ข้อสอบข้อที่ 1.5
T ₆	=	ข้อสอบข้อที่ 1.6
T ₇	=	ข้อสอบข้อที่ 1.7
T ₈	=	ข้อสอบข้อที่ 1.8
T ₉	=	ข้อสอบข้อที่ 1.9
T ₁₀	=	ข้อสอบข้อที่ 1.10

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จากการให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน จากการนำแบบประเมินไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนโพธิ์พัฒนาสนธิ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ตอนที่ 2

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนรวมความสามารถในการเล่นฟุตบอล ระหว่าง ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 และ คนที่ 4 กับคนที่ 5 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนจากแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. หาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter-Correlation Coefficient) ของแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลแต่ละรายการ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินจากการทดลองใช้แบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ประเมินนักเรียน 20 คน ($N = 20$)

Score	r
รวมทั้งฉบับ	.85**

$$* \alpha = .01 \text{ (df = 18 , } r = 0.56)$$

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.56$) มีค่าเท่ากับ .85 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตาราง 2 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน จากคะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1
กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2
กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3
กับคนที่ 5 และ คนที่ 4 กับคนที่ 5 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน
(Spearman Rank Order Correlation) ประเมินนักเรียน 40 คน ($N = 40$)

Score	E1	E2	E3	E4	E5
E1	-	0.92**	0.92**	0.91**	0.95**
E2		-	0.94**	0.97**	0.95**
E3			-	0.93**	0.91**
E4				-	0.91**
E5					-

$$**\alpha = .01 \quad (d = 38, r = 0.39)$$

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมิน
คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2
กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5
และ คนที่ 4 กับคนที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.39$) มีค่าเท่ากับ
0.92 , 0.92 , 0.91 , 0.95 , 0.94 , 0.97 , 0.95 , 0.93 , 0.91 และ
0.91 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นมีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูง

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ประเมินนักเรียน 40 คน ($N = 40$)

Score	r
รวมทั้งฉบับ	.80**

$$**\alpha = .01 \ (r = 0.39)$$

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า แบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01 ($r=0.39$) มีค่าเท่ากับ .80 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างจ้ะมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตาราง 4 แสดงค่าความสัมพันธ์ภายในจากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอลแต่ละรายข้อ
โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน(Spearman Rank Order Correlation)
ประเมินนักเรียน 40 คน (N = 40)

Score	T ₁	T ₂	T ₃	T ₄	T ₅	T ₆	T ₇	T ₈	T ₉	T ₁₀
T ₁	-	0.99	0.99	0.99	0.99	0.98	0.99	0.99	0.98	0.98
T ₂		-	0.99	0.99	0.99	0.99	0.99	0.99	0.99	0.98
T ₃			-	0.99	0.99	0.98	0.99	0.99	0.98	0.97
T ₄				-	0.99	0.99	0.98	0.99	0.99	0.99
T ₅					-	0.99	0.98	0.99	0.99	0.99
T ₆						-	0.98	0.98	0.99	0.99
T ₇							-	0.99	0.98	0.98
T ₈								-	0.98	0.98
T ₉									-	0.99
T ₁₀										-

$$*p < .01 \ (r = 0.39)$$

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความสัมพันธ์ภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.39$) มีค่า 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.97 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.98 , 0.98 , 0.98 และ 0.99 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสัมพันธ์ภายในระดับสูง

๐๖๐

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนบางแพะธมวิทยา จังหวัดราชบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 40 คน โดยการเจาะจงเลือก (Purposive Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวม 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยหาดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับลักษณะทางพฤติกรรมโดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ซึ่งใช้ตัดสินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 5 คน
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินจากการนำแบบประเมินไปทดลองใช้ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค

(Cronbach)

ตอนที่ 2

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนรวม ความสามารถในการเล่นฟุตบอล ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 และคนที่ 4 กับคนที่ 5 โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียน จากแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. หาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter - Correlation Coefficient) ของแบบประเมิน จากคะแนนการประเมินแต่ละรายข้อ โดยการหาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

สรุปผลการค้นคว้า

ตอนที่ 1

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) มีค่าความเที่ยงตรง 1.0 แสดงว่า มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ในระดับสูง

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากการนำแบบประเมินไปทดลองใช้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตอนที่ 2 ผลจากการนำเครื่องมือไปใช้

1. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 และคนที่ 4 กับคนที่ 5 เท่ากับ 0.92 , 0.92 , 0.91 , 0.95 , 0.94 , 0.97 , 0.95 , 0.93 , 0.91 และ 0.91 ตามลำดับ อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีความเที่ยงปรนัยระดับสูง

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

3. ค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter - Correlation Coefficient) มีค่าความสัมพันธ์ภายในเท่ากับ 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.98 , 0.97 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.98 , 0.99 , 0.99 , 0.98 , 0.98 , 0.98 , 0.98 และ 0.99 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์ภายในในระดับสูง

อภิปรายผล

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีที่แสดงถึงความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวัดกับแบบประเมินเนื้อหา (Content Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา (Subject Matter Specialist) สามารถนำไปใช้ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ซึ่งโรวินELLI และแฮมเบิลตัน (บุญชม ศรีสะอาด. 2532 : 66; อ้างอิงมาจาก Rovinelli and Hambleton. n.d.) ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาได้ดังนี้ คือ ถ้าได้ดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม(IC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อสอบนั้นเป็นข้อสอบที่วัดความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจริง แต่ข้อสอบที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 จะถูกกำจัดออกไป หรือถูกนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

2. การหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผู้ประเมิน คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 และคนที่ 4 กับคนที่ 5 เท่ากับ 0.92 , 0.92 , 0.91 , 0.95 , 0.94 , 0.97 , 0.95 , 0.93 , 0.91 และ 0.91 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเป็นปรนัยอยู่

ในระดับสูง ซึ่ง เคิร์คเคนคอลล และคณะ (Kirkendall and Other, 1980 :71 - 79) ได้กล่าวว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .85-.94 ถือว่ามีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูง สามารถนำไปประเมินค่าความสามารถของนักศึกษาได้ แสดงให้เห็นความชัดเจนของคำถาม วิธีตรวจให้คะแนน และการแปลความหมายของการให้คะแนนแม้จะมีผู้ประเมินหลายคนก็สามารถให้คะแนนได้เหมือนกัน

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าความเชื่อมั่น 0.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเชื่อมั่นในระดับสูง สามารถนำไปใช้ประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ซึ่ง ประคอง กรรณสูตร (2534 : 111) ได้กล่าวว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.90 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง และถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้นถ้าใช้แบบประเมินฉบับนี้ไปใช้ประเมินกับกลุ่มตัวอย่างที่ครั้งก็ตามจะได้คะแนนเท่าเดิม แสดงให้เห็นความคงที่แน่นอนของแบบประเมิน (ภัทรา นิคมานนท์ . 2532 : 52)

4. การหาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter - Correlation Coefficient) ของแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากคะแนนแต่ละรายข้อของแบบประเมินได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.97 - 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคะแนนแต่ละรายข้อมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ซึ่ง พยุงศักดิ์ สนเทศ (2533 : 22) ได้กล่าวว่า ถ้าทุกรายการของแบบทดสอบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง ย่อมจะตัดสินใจเลือกเอาแบบทดสอบที่มีรายการเดียวได้ยิ่งดี เพราะทักษะกีฬาที่มีเพียงรายการทดสอบอันเดียวนั้นสามารถพยากรณ์ถึงความสามารถในทักษะอื่นได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

5. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย และความสัมพันธ์ภายในอยู่ในระดับสูง เหมาะที่จะนำไปประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากจะมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

6.1 สะดวกในการให้คะแนน เพราะแบบประเมินแต่ละข้ออ่านแล้วเข้าใจง่าย

และสามารถให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินได้ตามต้องการ

6.2 ประสิทธิภาพผลการ แบบประเมินฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่เก่ง หรือมีประสบการณ์มาก ผู้ที่ผ่านการเรียนฟุตบอลมาแล้วก็สามารถเป็นผู้ประเมินได้

6.3 มีความยุติธรรม แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละข้อนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนตามความสามารถของผู้เข้ารับการประเมิน ถ้าผู้เข้ารับการประเมินมีความสามารถมากก็จะได้คะแนนสูง และถ้ามีความสามารถน้อยก็จะได้คะแนนต่ำ นอกจากนี้แบบประเมินก็ยังเป็นเครื่องช่วยในการสังเกต และการตัดสินใจให้คะแนนของผู้ประเมินให้ไปในทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

การนำแบบประเมินนี้ไปใช้

1. แบบประเมินนี้ควรนำไปใช้กับผู้เรียนซึ่งผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้วอย่างน้อย 1 เทอม
2. ครูผู้สอนฟุตบอลควรนำแบบประเมินนี้ไปประเมินนักเรียนขณะเล่นเพื่อจะได้เกิดความรู้เร็ว และยุติธรรมแก่ผู้เรียน
3. ควรจัดผู้เข้ารับการประเมินเป็นกลุ่มย่อยเพื่อสะดวกในการประเมิน เช่น ทีมละ 5 คน เป็นต้น
4. ควรประเมินเป็นรายบุคคลขณะเล่น คนละประมาณ 5 นาที
5. ควรจัดผู้เข้ารับการประเมินลงเล่นหลาย ๆ ครั้ง และสลับทีม เพื่อจะได้เห็นความสามารถที่แท้จริงของผู้เข้ารับการประเมิน
6. ผู้เข้ารับการประเมินควรมีหมายเลขประจำตัวเพื่อความสะดวกในการประเมิน
7. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบทักษะฟุตบอล กับผลการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลในระดับต่าง ๆ เพื่อความเหมาะสมในการประเมินผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ต่อไป
2. ควรมีการสร้างแบบประเมินความสามารถในกีฬาประเภทอื่น ๆ เช่น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล

J

นรธาณกร

บรรณานุกรม

- หรรษิต สมิตานนท์. การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- ครองจักร งามมีศรี. แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อัดสำเนา.
- จรินทร์ ชานีรัตน์. การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์,
2519.
- ชาญวิทย์ พลชิวิน. คู่มือการฝึกสอนฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : cursa, 2532.
- ณัฐวุฒิ ปล้องเจริญ. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ดารณี นวพันธ์. แบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษา. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- นิพนธ์ กิตติกุล. หลักการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2525.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การวัดและการประเมินผล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2519.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. การวัดประเมินผลการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2534.
- ประชา ทองศิริ. แบบประเมินความสามารถทางกระบี่กระบองสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- ประโยค สุทธิสง่า. คู่มือฟุตบอล. กรุงเทพฯ : รวมการพิมพ์, 2517.
- _____. ตำราการฝึกและการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2528.
- บุญญา สังขวดี. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลโดยดัดแปลงจากแบบทดสอบของ
ครุฑ สมิทานนท์. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ปรียัธิดา สมจิตร. ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอบ ครั้งที่ 5 พุทธศักราช 2534.
 ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2535. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- _____. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- เพ็ญจี ลิมป์ไธรัตน์. เกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายและทักษะสำหรับนักฟุตบอลอายุ 18 ปี.
 ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2523. อัดสำเนา.
- พยุ่งศักดิ์ สนเทศ. "การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา," สุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ.
 16(1) : 19-23; มกราคม-มีนาคม 2533.
- พิศ เจริญพงศ์. ปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา
แห่งประเทศไทย. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร , 2535. อัดสำเนา
- พินิจ ประหยัดทรัพย์. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.
 ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
 อัดสำเนา.
- พอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2520.
- ภัทรา นิตมานนท์. การประเมินและการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 อักษรบัณฑิต, 2532.
- เขาวดี ราชชัยกุล. "หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา," วารสารครูศาสตร์. 14
 กันยายน-ตุลาคม 2520.

- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วาสนา คุณาภิมลสิทธิ์. หลักสูตรพลศึกษา. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักสูตรพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา, 2529.
- วิชาการ,กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2532.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2532.
- วิรัตน์ ระภาพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับทักษะกีฬาฟุตบอล. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2529.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2517.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2520.
- สมเจตน์ ภูศรี. ประสิทธิภาพของการยิงประตูฟุตบอลจากทิศทางและระยะต่างๆกัน. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สุมาลี เพชรศิริ. การประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุชาติ มุกทันนท์. การเปรียบเทียบสมรรถภาพนักฟุตบอลทีมชาติไทยกับทีมอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. การวัดและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

- สุนทร กาประจักษ์. เทคนิคและเทคนิคการเล่นฟุตบอล. กรุงเทพฯ : เจเนอรัลบุ๊คส์
เทนเดอร์, 2532.
- สำออง พ่วงบุตร. เกณฑ์การเลือกแบบทดสอบและวัดผลทางผลศึกษา. กรุงเทพฯ :
งานทดสอบสมรรถภาพทางกาย กองส่งเสริมผลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา, ม.ป.ป.
หน่วยศึกษานิเทศกรรมพลศึกษา, เขตการศึกษา 5. การใช้หลักสูตรพลานามัย ระดับมัธยม
ศึกษาดอนต้น(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). ราชบุรี : สำนักงานศึกษาธิการเขต
เขตการศึกษา 5, 2536.
- เอกชัย นพจินดา. ทักษะลูกหนังโดยไมรอัน รอบสัน. กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ตพริ้นติ้ง,
ม.ป.ป.
- Barrow, Harold M. and McGee Rosemary. A Practical Approach to
Measurement in Physical Education. 3rd ed. London : Lea
and Febiger, 1979.
- Baumgartner, Ted A. and Andrew S. Jackson. Measurement for Evaluation
in Physical Education. 2nd ed. Dubugue, Iowa : Wm C. Brown
Company Publishers, 1982.
- Clarke, H. Harrison. Application of Measurement to Health and Physical
Education. 4th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall,
Inc., 1967.
- _____. Application of Measurement to Health and Physical
Education. 5th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall,
Inc., 1976.
- Crossman, Brian Frederic. The Effect of Three Practice Techniques
on the Accuracy of a Soccer Penalty Kick (Imagery, Mental
Practice). DAI-A53/03 : 752 ; September, 1992.
- Eckert, Helen M. Practical Measurement of Physical Performance.
Philadelphia : Lea and Febiger, 1974.

- Johnson, Barry L. and Jack K. Neilson. Basic Concepts in Test and Measurement for Evaluation in Physical Education. Minnesota : Burgers Publishing Company, 1974.
- Kirkendall, I.D.R., J.J. Gruber and R.E. Johnson. Measurement and Evaluation for Physical Education. Dubuque Iowa : Wm.C. Brown Company Publishers, 1980.
- Mathews, Donald K. Measurement in Physical Education. 5th ed. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1978.
- McCloy, Charles H. and Norma D. Young. Test and Measurement in Health and Physical Education. 3rd ed. New York : Century Crotts, Inc., 1954.
- Pape, Lauerance A. and Louis E. Means. "The Principle of Evaluation," A Professional Career in Physical Education. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1963.
- Scott, Gladys M. and Esther Frence. "Purpose of Evaluation and Measurement," Measurement and Evaluation in Physical Education. Iowa : W.M.C. BrownCompany, 1950.
- Verducci, Frank M. Measurement Concepts in Physical Education. 3rd ed. St.Louis, Missure : The C.V. Mosby Company, 1980.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
ผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาฟุตบอล

ผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาฟุตบอล 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. อาจารย์สุพจน์ ไชยบังค์ อาจารย์คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิต อาจารย์คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลสโมสรธนาคารกสิกรไทย
3. อาจารย์ประพันธ์ เปรมศรี อาจารย์คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลสโมสรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. อาจารย์ชาญวิทย์ พลชีวิน อาจารย์ 2 ระดับ 5
กองกีฬา กรมพลศึกษา
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลสโมสรธนาคารกสิกรไทย
5. อาจารย์สุพจน์ มณีธีรกุล อาจารย์ 2 ระดับ 5
กองกีฬา กรมพลศึกษา

ภาคผนวก ข.

ครูพลศึกษา ที่นำแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลไปทดลองใช้

ครูพลศึกษา ที่นำแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้
ประกอบด้วย

1. อาจารย์สุจินต์ สุวรรณภักดี อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนบางแพปฐมวิทยา
จังหวัดราชบุรี
2. อาจารย์พงษ์ศักดิ์ สายสิทธิ์ อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนบางแพปฐมวิทยา
จังหวัดราชบุรี
3. อาจารย์จักรภัทร ณรงค์แสง อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนบางแพปฐมวิทยา
จังหวัดราชบุรี
4. อาจารย์วรยุทธ ทิพย์เที่ยงแท้ อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์
จังหวัดราชบุรี
5. อาจารย์ศราวุธ ล้อมด้ว อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์
จังหวัดราชบุรี

ภาคผนวก ค.

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดยคุณพิภพใจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดยครูวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

คำชี้แจง

ในการสร้างแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอล หมายถึง ความสามารถในการนำทักษะฟุตบอลไปใช้ในการเล่นฟุตบอลของผู้เรียน ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการส่งลูกฟุตบอล
2. ความสามารถในการรับลูกฟุตบอล
3. ความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล
4. ความสามารถในการสกัดกั้น
5. ความสามารถในการยิงประตู

ขอให้ท่านพิจารณาพฤติกรรม และมาตรการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นว่าสามารถวัดได้ตามกำหนดหรือไม่

1. แบบประเมินข้อความใดแน่ใจว่าเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (แน่ใจว่าวัดได้) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องแน่ใจว่าวัดได้ มีค่าเท่ากับบวก 1 (+1)
2. แบบประเมินข้อความใดไม่แน่ใจว่าเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมหรือไม่ (แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องไม่แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่ มีค่าเท่ากับ ศูนย์ (0)
3. แบบประเมินข้อความใดแน่ใจว่าไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (แน่ใจว่าวัดไม่ได้หรือวัดไม่ตรงพฤติกรรมนั้น) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องแน่ใจว่าวัดไม่ได้ มีค่าเท่ากับลบ 1 (-1)

หากท่านมีความคิดเห็นประการใดนอกจากนี้ ให้ท่านเขียนข้อคิดเห็นของท่านลงในช่องของแต่ละตอนที่เขียนไว้

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา

ประเภท	ลำดับที่	พฤติกรรมและมาตรการ ที่ใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ =+1	ไม่แน่ใจว่าวัด ได้หรือไม่=0	แน่ใจว่าวัด ไม่ได้=-1	หมายเหตุ
1. ความ สามารถ ในการส่ง ลูกบอล	1.1 1.2	ส่งลูกฟุตบอลขณะอยู่กับที่ ส่งลูกบอลขณะ เคลื่อนที่				
2. ความ สามารถ การรับลูก ฟุตบอล	2.1 2.2	รับลูกฟุตบอลขณะอยู่กับที่ รับลูกฟุตบอลขณะ เคลื่อน ที่				
3. ความ สามารถ ในการ เลี้ยงลูก ฟุตบอล	3.1 3.2	เลี้ยงลูกฟุตบอล เพื่อหลบ หลีกคู่ต่อสู้ เลี้ยงลูกฟุตบอล เพื่อยิง ประตู				
4. ความ สามารถ ในการ สกัดกั้น	4.1 4.2	การแย่งสกัดลูกฟุตบอล การโหม่งสกัดกั้น				

ประเภท	ลำดับที่	พฤติกรรมและมาตรการ ที่ใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ =+1	ไม่แน่ใจว่าวัด ได้หรือไม่=0	แน่ใจว่าวัด ไม่ได้=-1	หมายเหตุ
5. ความ สามารถ ในการยิง ประตู่	1.1	วิ่งหรือเคลื่อนที่เข้ายิง ประตู่				
	1.2	โหม่งยิงประตู่				

ภาคผนวก ง
แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบประเมินทักษะการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับนี้ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการส่งลูกฟุตบอล
2. ความสามารถในการรับลูกฟุตบอล
3. ความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล
4. ความสามารถในการสกัดกั้น
5. ความสามารถในการยิงประตู

ซึ่งแบบประเมินจะมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า มี 4 ระดับ เรียงตามลำดับ

ดังนี้คือ

- ก. ดีมาก เท่ากับ 6 คะแนน
- ข. ดี เท่ากับ 4 คะแนน
- ค. พอใช้ เท่ากับ 2 คะแนน
- ง. ปรับปรุง เท่ากับ 0 คะแนน

1. ความสามารถในการเล่นฟุตบอล

1.1 ขณะอยู่กับที่

- ก. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นต่อไปได้ทันที
- ข. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมต้องครอบครองลูกฟุตบอล ก่อนจึงสามารถเล่นต่อไป
- ค. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมต้องเบียดแย่งกับคู่ต่อสู้ จึงจะนำลูกฟุตบอลไปเล่นต่อไปได้
- ง. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมไม่สามารถรับลูกฟุตบอลได้

1.2 ขณะเคลื่อนไหว

- ก. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นต่อไปได้ทันที
- ข. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมต้องครอบครองลูกฟุตบอล ก่อนจึงสามารถเล่นต่อไป

- ค. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมต้องเบียดแย่งกับคู่ต่อสู้ จึงจะนำลูกฟุตบอลไปเล่นต่อไปได้ครอบครองลูกฟุตบอลก่อน
- ง. นักเรียนส่งลูกฟุตบอลไปแล้วเพื่อนร่วมทีมไม่สามารถรับลูกฟุตบอลได้

2. ความสามารถในการรับลูกฟุตบอล

2.1 ขณะอยู่กับที่

- ก. นักเรียนสามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมแล้วเล่นต่อเนื่องไปได้
- ข. นักเรียนสามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมแต่ไม่สามารถเล่นต่อเนื่องไปได้
- ค. นักเรียนไม่สามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมได้โดยทันที
- ง. นักเรียนไม่สามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมได้

2.2 ขณะเคลื่อนที่

- ก. นักเรียนสามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมแล้วเล่นต่อเนื่องไปได้
- ข. นักเรียนสามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมแต่ไม่สามารถเล่นต่อเนื่องไปได้
- ค. นักเรียนไม่สามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมได้โดยทันที
- ง. นักเรียนไม่สามารถบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่ในความควบคุมได้

3. ความสามารถในการเตะลูกฟุตบอล

3.1 เเตะเพื่อหลบหนีคู่ต่อสู้

- ก. นักเรียนสามารถเลี้ยงหลบคู่ต่อสู้แล้วควบคุมลูกฟุตบอลต่อไปได้
- ข. นักเรียนเลี้ยงหลบคู่ต่อสู้แล้วแต่ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลต่อไปได้โดยทันที
- ค. นักเรียนสามารถเลี้ยงหลบคู่ต่อสู้ไปได้แต่ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลไว้ได้
- ง. นักเรียนไม่สามารถเลี้ยงหลบคู่ต่อสู้ไปได้

3.2 เลี้ยงเพื่อยิงประตู

- ก. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้ว มีโอกาสและยิงประตูได้

อย่างแม่นยำ ลูกฟุตบอลเข้าประตู

ข. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้ว มีโอกาสและยิงประตูได้

อย่างแม่นยำ แต่ถูกป้องกันไว้ได้

ค. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้ว มีโอกาสแต่ยิงประตูไม่
แม่นยำ

ง. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้ว แต่ไม่มีโอกาสยิงประตู

4. ความสามารถในการสกัดกั้น

4.1 การแย่ง สกัดลูกฟุตบอล

ก. นักเรียนสามารถแย่งลูกฟุตบอลจากคู่ต่อสู้มาครอบครองไว้ได้

ข. นักเรียนสามารถสกัดแย่งลูกฟุตบอลจากคู่ต่อสู้ให้เพื่อนร่วมทีม
ครอบครองไว้ได้

ค. นักเรียนทำให้คู่ต่อสู้เสียการครอบครองลูกฟุตบอล

ง. นักเรียนไม่สามารถแย่ง-สกัดลูกฟุตบอลจากคู่ต่อสู้ได้

4.2 การโหม่งสกัด

ก. นักเรียนสามารถโหม่งสกัดลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนร่วมทีมได้

ข. นักเรียนสามารถโหม่งสกัดลูกฟุตบอลไปตกในพื้นที่ว่างภายในสนาม
หรือออกนอกสนาม

ค. นักเรียนสามารถโหม่งสกัดลูกฟุตบอล แต่ลูกฟุตบอลไปตกอยู่ที่คู่ต่อสู้

ง. นักเรียนไม่สามารถโหม่งสกัดลูกฟุตบอลที่ลอยมาได้

5. ความสามารถในการยิงประตู

5.1 วิ่ง หรือเคลื่อนที่เข้ายิงประตู

ก. นักเรียนสามารถวิ่งหรือเคลื่อนที่เข้ายิงประตู แล้วลูกฟุตบอลเข้า
ประตูคู่ต่อสู้

ข. นักเรียนสามารถยิงประตูไปแล้ว ผู้รักษาประตูหรือคู่ต่อสู้ต้องสกัด
ไม่ให้ลูกฟุตบอลเข้าประตู

ค. นักเรียนสามารถยิงประตูได้แม่นยำ แต่ผู้รักษาประตูรับไว้ได้

ง. นักเรียนยิงประตูแล้วลูกฟุตบอลไม่ตรงประตูคู่ต่อสู้

5.2 การโหม่งยิงประตู

- ก. นักเรียนสามารถโหม่งลูกฟุตบอลเข้าประตูคู่ต่อสู้ได้
- ข. นักเรียนสามารถโหม่งลูกฟุตบอลไปแล้ว ผู้รักษาประตูหรือคู่ต่อสู้สกัดไม่ให้ลูกฟุตบอลเข้าประตู
- ค. นักเรียนสามารถโหม่งลูกฟุตบอลได้ตรงประตู แต่ผู้รักษาประตูรับไว้ได้
- ง. นักเรียนสามารถโหม่งลูกฟุตบอลไม่ตรงประตูคู่ต่อสู้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ประเมินควรอ่านและทำความเข้าใจ เกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมินก่อน
2. ควรมีการวัดทักษะการเล่นให้ลงแข่งขันหลายครั้ง และเปลี่ยนทีมทุกครั้ง เพื่อจะได้สังเกตเห็นพฤติกรรมและความสามารถของนักเรียนได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด
3. จัดคะแนนลงในช่องที่พฤติกรรมเกิดขึ้นเมื่อเสร็จสิ้นการประเมินจึงนำมาพิจารณา ดูว่าพฤติกรรมใดเกิดขึ้นบ่อยที่สุดในการวัดแต่ละรายข้อ ก็จะให้คะแนนตามพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด
4. ควรมีการสร้างตารางการให้คะแนนเพื่อสะดวกแก่การให้คะแนน ดังตัวอย่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ภาคผนวก จ

ตาราง แสดงความเที่ยงตรงของหลักสูตรได้จากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 5 แสดงความเที่ยงตรงของแบบประเมินได้จากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
5 คน (Subject - matter Specialist)

ข้อสอบ	E1	E2	E3	E4	E5	รวม	ดัชนีความเที่ยงตรง
T1	1	1	1	1	1	5	1.0
T2	1	1	1	1	1	5	1.0
T3	1	1	1	1	1	5	1.0
T4	1	1	1	1	1	5	1.0
T5	1	1	1	1	1	5	1.0
T6	1	1	1	1	1	5	1.0
T7	1	1	1	1	1	5	1.0
T8	1	1	1	1	1	5	1.0
T9	1	1	1	1	1	5	1.0
T10	1	1	1	1	1	5	1.0

ภาคผนวก จ

ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักเรียน
จำนวน 20 คน

คนที่	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10
1	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
2	2	2	4	4	2	4	2	4	4	2
3	4	2	2	2	2	4	2	2	2	0
4	2	4	4	4	2	2	4	4	4	2
5	6	6	6	6	6	4	6	6	4	6
6	2	4	4	6	2	2	4	4	6	2
7	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
8	6	4	6	2	2	2	4	6	0	2
9	4	6	4	6	6	4	6	4	6	6
10	6	6	6	4	6	4	6	6	6	4
11	4	4	4	4	4	6	4	4	4	4
12	2	4	4	2	2	0	4	4	2	2
13	2	2	6	2	4	2	2	6	2	4
14	6	4	4	4	2	4	4	4	4	2
15	4	4	4	4	2	0	4	4	4	2
16	4	6	4	4	2	4	6	4	4	2
17	2	2	4	4	2	2	2	4	4	2
18	2	4	2	4	2	6	4	2	4	2
19	2	6	4	6	6	6	6	4	4	4
20	6	4	6	2	2	2	4	6	2	2

ภาคผนวก ข

✓ ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของนักเรียน 40 คน

ตาราง 7 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของ
นักเรียน จำนวน 40 คน

คนที่	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10
1	4	4	6	6	4	6	2	2	2	2
2	4	4	6	4	4	4	4	4	2	2
3	6	6	6	6	2	2	2	6	2	2
4	6	4	4	4	2	2	6	6	2	2
5	6	6	4	4	4	2	6	4	2	2
6	6	4	4	4	4	2	6	6	2	4
7	6	6	4	4	2	2	6	6	2	2
8	6	6	6	6	6	4	2	4	4	4
9	6	6	6	6	6	6	4	4	6	4
10	6	4	6	4	4	4	4	4	6	4
11	6	4	4	4	6	4	6	6	2	4
12	6	6	6	6	4	2	6	6	4	4
13	6	4	6	6	4	4	2	2	2	2
14	6	6	4	2	4	4	6	6	4	4
15	6	6	6	6	6	6	4	4	6	4
16	2	2	4	2	2	2	2	2	2	2
17	2	2	6	4	4	2	2	2	2	2
18	2	2	2	2	2	2	6	4	2	2
19	6	4	4	4	4	2	4	4	2	2
20	4	2	4	2	2	2	4	2	2	2

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10
21	4	6	2	4	6	4	6	2	4	6
22	6	4	4	2	2	2	4	4	2	0
23	2	4	6	4	2	4	4	6	4	0
24	4	2	4	4	4	6	2	4	4	4
25	2	2	2	4	6	4	2	2	4	6
26	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
27	2	4	4	2	2	0	4	4	2	2
28	4	6	6	4	6	4	6	6	4	6
29	6	6	6	6	6	4	6	6	6	4
30	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
31	4	6	4	6	4	6	6	4	6	4
32	2	2	6	2	4	2	2	6	2	4
33	6	6	6	6	6	4	6	6	4	4
34	4	2	2	2	2	4	2	2	2	2
35	6	6	6	6	6	4	6	4	6	6
36	2	2	2	4	2	2	2	2	4	2
37	2	2	2	2	2	2	4	2	2	0
38	2	2	4	4	2	4	2	4	4	2
39	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
40	6	6	6	6	6	4	6	6	6	4

ภาคผนวก ข

ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของผู้ประเมิน 5 คน

ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของ
ผู้ประเมิน 5 คน (N = 40)

คนที่	E1	E2	E3	E4	E5
1	36	30	26	26	40
2	36	32	36	40	32
3	32	26	28	24	32
4	36	30	32	36	36
5	26	26	32	26	26
6	26	28	26	26	26
7	26	32	26	28	26
8	44	30	30	30	40
9	32	40	32	36	40
10	40	32	40	32	40
11	36	40	32	40	44
12	26	26	26	26	26
13	40	44	40	48	36
14	36	32	32	40	30
15	26	26	26	28	24
16	32	32	30	36	32
17	36	28	36	26	32
18	28	32	26	28	32
19	30	26	26	26	26
20	32	32	32	32	32

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	E1	E2	E3	E4	E5
21	40	38	32	36	40
22	28	26	28	26	28
23	28	26	26	26	26
24	36	32	30	40	32
25	48	38	38	40	40
26	30	26	32	26	26
27	32	32	26	32	32
28	44	38	36	38	38
29	44	44	48	48	52
30	36	40	36	42	40
31	26	26	26	26	26
32	26	26	26	26	26
33	30	32	30	32	30
34	40	38	38	38	36
35	40	38	38	38	40
36	36	36	36	36	36
37	36	36	32	36	36
38	32	32	28	30	30
39	44	40	38	40	42
40	44	36	40	36	36

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ประภิต ชื่อสกุล สวัสดิวิชัย

เกิด 24 ธันวาคม 2508

สถานที่เกิด อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 10 หมู่ 1 ตำบลปากท้อ อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี 70140

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบางแพปฐมวิทยา อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี 70160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 ชั้นประถมศึกษา

จากโรงเรียนชุมชนปากท้อ จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. 2526 ชั้นมัธยมศึกษา

จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. 2530 วิทยาศาสตร์บัณฑิต(วท.บ.พลศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

พ.ศ. 2538 การศึกษามหาบัณฑิต(กศ.บ.พลศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทคัดย่อ
ของ
ประภิต สวัสดิวิชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2539

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยประเมินความสามารถทางทักษะเฉพาะบุคคลในขณะที่เล่นเป็นทีม แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า มีจำนวน 10 ข้อ 5 ด้าน คือ ความสามารถในการส่งลูกฟุตบอล , ความสามารถในการรับลูกฟุตบอล , ความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล , ความสามารถในการสกัดกั้น และความสามารถในการยิงประตู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบางแพทวรกิจวิทยา อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ที่ผ่านการเรียนฟุตบอล 1 มาแล้ว จำนวน 40 คน โดยการเจาะจงเลือก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) เท่ากับ 1.0

2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 1 กับคนที่ 4 คนที่ 1 กับคนที่ 5 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 4 คนที่ 2 กับคนที่ 5 คนที่ 3 กับคนที่ 4 คนที่ 3 กับคนที่ 5 และคนที่ 4 กับคนที่ 5 เท่ากับ 0.92 , 0.92 , 0.91 , 0.95 , 0.94 , 0.97 , 0.95 , 0.93 , 0.91 และ 0.91 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินมีความค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าความสัมพันธภายในของแบบประเมินมีค่าความสัมพันธภายในเท่ากับ 0.97 - 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

RATING SCALES OF A SOCCER ABILITIES
FOR SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS.

AN ABSTRACT

BY

PRAKIT SAWADDIWICHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

February 1996

The purpose of the research is to create ability evaluating form in playing football for senior high school students. It is the evaluation of individual skill ability while playing in team. The form is that of rating scale of 10 items , five skills as follow : the ability of passing football , the ability of receiving football , the ability of dribbling football , the ability of tackling football and the ability of shooting. The sampling are Senior high school students of Bangpaeprathompittaya School , Ampur Bangpae , Changwat Ratchaburi who have studied Football 1. The number of the sampling in 40. By purposive random sampling.

The results are as followed :

1. The face validity of the rating scales form evaluated by specialists has the index of correlation equalling to 1.0
2. The objectivity of the rating scales form between the first and the second, the first and the third , the first and fourth , the first and the fifth , the second and the third , the second and the fourth , the second and the fifth , the third and the fourth , the third and the fifth and the fourth and the fifth evaluaters are that equalling to 0.92 , 0.92 , 0.91 , 0.95 , 0.94 , 0.97 , 0.95 , 0.93 , 0.91 and 0.91. These coefficients are significant at .01 level.
3. The reliability of the rating scales form is that equalling to 0.80 These coefficients are significant at .01 level.
4. The inter correlation of the rating scales form is that equalling to 0.97 - 0.99 . These coefficients are significant at .01 level.